

gennemført en saa rimelig og billig For-
dring, som denne er. — Jeg skal derefter
omtale et Samraad, som paa min For-
anledning er bleven afholdt om Postbude-
nes Forsyning med lette Sommerfrakker.
Det er ikke alene, som den ærede Ord-
fører sagde, Landpostbudene, der sigtes til,
men der sigtes i lige saa høj Grad til
Postbudene i Købstæderne. Den Beklæd-
ning, som Landpostbudene have, kan jo
være en meget god Beklædning om Vinte-
ren, naar det er koldt — det er jo nem-
lig en varm Frakke syet af sort, solidt
Tøj — men vi vide jo ogsaa, at naar
disse Folk om Sommeren skulle gaa 4—5 Mil
om Dagen med en tung Taske paa Ryggen, saa
er det en Lidelse for dem at skulle gaa
med en saa varm Frakke. De ønske der-
for at faa den ombyttet med en lettere
Sommerfrakke. Nu har den højtærede
Minister ganske vist ikke lovet at lade
dem faa lettere Sommerfrakker, men han
har stillet i Udsigt, at de maa trække
Frakken af og tage en af deres
egne paa i Stedet for. Det er jo ogsaa
en Reform, og det er en billig Maade
at reformere paa, men jeg synes dog
ikke, vi skulle gaa den Vej. Jeg synes
ikke, der kan være noget i Vejen for, at
Administrationen kunde give Landpost-
budene en lettere Sommerfrakke. Det samme
gælder imidlertid i lige saa høj Grad Post-
budene i Kjøbenhavn. En rød Frakke er
nemlig lige saa varm som den sorte, ja, som
bekendt, indsuger den røde Frakke flere
Varmestraler end den sorte, saaledes at
den røde Frakke sikkert er varmere at gaa
med om Sommeren end den sorte. — Der
har dernæst været afholdt et Samraad ved-
rørende Postbudenes Fritid. For Land-
postbudenes Vedkommende er det saaledes,
at de have fri om Søndagen og enkelte andre
Helligdage i Aarets Løb, hvorimod Søn-
dagsfrihed et saa godt som ukendt Be-
greb for Postbudene i Byerne. Her i
Kjøbenhavn indrette Postbudene sig saaledes
— det vil sige i den gamle By — at de
skaffe sig fri hver anden Søndag ved, at den
ene udfører Arbejdet ogsaa for den anden;
denne Ordning kan dog ikke gennemføres
paa Broerne, fordi Distrikterne der ere
saa store, at hvis man vilde gøre det, saa
vilde Folk ikke kunne faa deres Post før
langt op paa Dagen. Altsaa paa Kjøben-
havns Broer eller Yderdistrikter lader det
sig ikke gennemføre, og i Provinsbyerne
gælder ganske det samme som her. Jeg skal
nævne et Eksempel fra den højtærede Mi-
nisters egen Valgkreds, Odense. Der findes
12 Postbude, som skulle besørge Posten

udbragt til 34,000 Indbyggere. De kende
altsaa heller ikke til nogen Søndagsfrihed,
og de have i det hele ikke Fridag en
eneste Dag hele Aaret rundt; ønske de en
Fridag, maa de selv sørge for et Reserve-
postbud og selv betale ham. Jeg henstiller
til den højtærede Minister, om det ikke er
muligt at træffe en saadan Ordning, at
ogsaa disse Mennesker kunde faa nogle
enkelte Fridage i Aarets Løb, saaledes at
der ogsaa for dem kunde være Dage, som
de havde Ret til at tilbringe sammen med
deres Familie uden at skulle være tvungne
til at betale for en saadan Frihed. Jeg
tillader mig at henstille denne Sag til
den højtærede Ministers Overvejelse. Det
vilde jo ikke være en Reform, som vilde
være saa overordentlig kostbar, om Staten
ordnede Postens Omdeling paa en saa-
dan Maade, at Postbudene i det mind-
ste fik fri hver anden Søndag; det
kunde jo ikke dreje sig om store
Beløb for Statens Vedkommende. — I
Betænkningen Nr. 58 findes anført en Skri-
velse vedrørende Jærnbankommissariater
her i Landet, og det oplyses jo i denne
Skrivelse, at disse Kommissariater ere en
overordentlig rig Indtægtskilde for dem,
der beklæde dem. Det ser imidlertid næ-
sten ud til, at disse Kommissariater ere
noget, der er forbeholdt Kammerherrer
her i Landet, eller med andre Ord, at
Medlemmerne af Kammerherrernes Fagfor-
ening, for saa vidt nogen saadan eksiste-
rer her i Landet, have fortrinnsvis Adgang
til at faa saadanne Kommissariater. I det
mindste er der 5 Kammerherrer, der ere
blevne benaadede med saadanne Bestilling-
er og det meget rigelig. Der er saa-
ledes en Kammerherre, der har faaet ikke
mindre end 10, en anden har 9, en tredje
4, og det er ganske sikkert gode Bestilling-
er, Bestillinger af den Slags, som Wessel
søgte, hvor der er godt at fortjene og lidt
at bestille. Jeg skal saaledes nævne de
Indtægter, som den Kammerherre har, der
staar som Nr. 1, altsaa har 10 Kommissari-
ater paa sin Kappe. Han har for det
første som kongelig Kommissariat 3,000 Kr.;
saa har han den østsjællandske Jærnbane
1,600 Kr., Gribskovbanen 600 Kr., den syd-
fynske Jærnbane 1,600 Kr., Svendborg—
Nyborg Jærnbane 1,200 Kr., Hillerød—
Frederiksværk Jærnbanen 1,200 Kr., Kalle-
have—Masned Sund Banen 1,200 Kr., Kage-
rup—Helsing Banen 600 Kr., Nykøbing—
Hølbæk Banen 1,200 Kr., og Præstø—
Næstved Banen 1,200 Kr. Det giver alene
for denne Mand en Indtægt af i alt 13,400
Kr. Dette er nu imidlertid ikke alt, hvad